

ABONY

— Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi lap. —
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Holyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fill.

Szerkesztők:

TEMESKÖZY GERZSON
ROSENZWEIG MÓR.

Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők.
— Nyilttér scra 1 korona. —

Karácsonyi gondolatok.

Glóriás énekek himnuszával, örvendező szívek meghatottságával köszönti a keresztény világ karácsony napját, a Megváltó születésének emlékünnepeit. A bellehemi éjszaka világossága, amely majdnem két ezer esztendő előtt fénybe borította a szegényes istálló környékét és a jászolyhoz siető pásztorok Megváltó után sovárgó lelkét, azóta szerte széjjel áradt a földkerekségén. Mindenüvé elvitte a Jézus Krisztus tanításából fakadt kulturának, humanus, megtisztult világnézetnek derűjét úgy, hogy ennek a kulturának szellemében fejlődött évszázadokon át naggyá az emberiség, ennek a világnézetnek irányítása mellett kereste és találta meg a társadalom a boldogulás ösvényét.

A pogányság klasszicizmusának minden erejével, világot uraló hatalmának minden erőszakosságával sem volt képes kioltani a betlehemi csillag fényét, amely oda terdelte a Krisztus jászolyánál örvendező pásztorok mellé a napkeleti bölcseket, a három királyt; amely olyan testvéri egyesülést produkált a szeretetben a társadalmi külömböző rétegek között, aminőről álmukban sem bírtak fogalommal mindakkorig e földön még a nemes gondolkodás legmagasabb tájain járók sem.

És ennek a titokzatos csillagnak a fénye egyre nő-

vekedett. Ha a római klasszikus méltán emlegethette, hogy bejárva a világot, nem találunk helyet, ahol Isten eszméje ne élne — valamelyes formában — az emberek lelkében, mi meg azt mondhatjuk, hogy ma már a földkerekség minden táján ismerős az emberek előtt egy név, az Igének, a názareti Jézusnak a neve.

Az állhatatlan természetű és gondolkodásában sokszor egészen talánszerű ember ugyan nem egyszer megpróbálta sárral befecskendezni ezt a nevet; kitepni a szivekből a hit harmatos virágát, melyet Jézus ültetett oda. Voltaire hirhedt jelszava, melyet a vallást vele együtt gnyolókhoz intézett levelei végére szokott tenni: „Écrasez l'infâme,“ semmisítések meg a gyalázatost, — rég elhangzott s az evangélium isteni igazságai hatékonyságukból máig se vesztek. Sőt csodák csodája, ugyanaz a Voltaire, aki fent idézett mosdatlan szavakkal dühöngött az egyház ellen, a higgadt megfontolás pillanatában ezt mondotta: „Fölakasztatnám azt a bitangot, aki vallástalanságra merné tanítani az embereket.“

A későn ébredők közül valók tehát és magukat tesszik neveltség tárgyává azok az emberek, akik azt mondogatják, hogy a huszadik századnak nincs szüksége vallásra. Kinek jutna eszébe a világból kidisputálni a gravitációt? Vallalkozhatik-e valaki ily lehetetlenségre? Így vagyunk a vallással is. Hogy

vallása legyen az embernek, az oly lényeges reá nézve, mint az, hogy legyen feje vagy vérkeringése. És a kereszténység szent könyveiről, vallásunk tanainak e kincses hazáról, maga a manapság élő észelvű tudósok egyik sokat emlegetettje, Harnack is bevallja: „Volt idő, midőn az újszövetséget tévedések és hamisítások szövedékének szerették tekinteni. Ez az idő elmult. Oly idő volt ez, melytől a tudomány sokat tanult s mely után sokat kell felejtene.“

Ha tehát még egy Harnack is így beszél, akkor megnyugodhatunk a felől, hogy a szentírás — a tudomány álláspontjáról vizsgálva is — kiállja a kritikát. Ha a modern tudomány kénytelen bevallani, hogy az evangélium az igazságot nem hamis világitásban tükrözteti elénk, akkor teljes megnyugvással szivhatjuk lelkünkbe a kereszténységnek Isten- és ember-szeretettől csepegő színmézét.

Vajha megértené ezt a mai társadalom is! Vajha foglalná el helyét a szívekben az a szellem, amely Krisztus tanításának szelleme s amelyet a bellehemi angyal szózata hirdet nekünk: „Békeség a jóakarató embereknek!“

Lévay Mihály.

Abony újra alapításának 200 éves évfordulója.

1711-ben Dobozi Mihály, Földvári István, Kása Mihály és

örög Viztövi János abonyi lakosok elmentek decemberben. a karácsonyi ünnepekre Balogh István földesuroknak látására Nagykőrösre; miután feltételezhető, hogy ily küldetésben a község eleje szokott résztvenni, ezek valamelyikének kellett lenni a község bírájának. Ezen látogatás következményének tekinthetjük Balogh István „Szabad levelét.“

Ezeket találom Abony város történeti leírásának (Abonyi Lajos 1896.) 139—140. oldalán és ezt igazolja a város levéltárában megőrzött „Szabadlevél párja“ című eredeti kézirat, amelyet ifjabb Balogh István bocsátott szét Nagykőrösről.

Ez az 1711-ben kelt „Szabadlevél“ az 1707—10-ik szomoru esztendőknél következménye volt. Abony, Párádics, Tószeg és Kécske teljesen olpusztultak e három esztendő alatt, amelyről a történetíró a következőket jegyezte fel.

1707. Január 17-én futottak szét az abonyiak nagyobbára a Tisza melléki községekbe s egy egész hétig tartott bujdosásuk. Ezen időben történt ezen vidék egyik legnagyobb szerencsétlensége, midőn a németek szövetségében álló rác pusztító hadak Péró és más rácvezérek alatt az alföld községeire reáuszítottak.

Az 1707-ik és 10. évben az országos pusztító gúgahalál állott be, majd pestis pusztított e helységünkben, róla említés nincsen.

Az 1709-ik év jellemzésére hiteles egykoru adatokat képesek vagyunk idézni, melyek szerint: az emberek között levő nagy háborúságot az ég is szaporította, mind hallatlan nagy hideggel, mind sok és nagy havak iszonyúságával, milyenek mását emberek nem hallották.“

Abony tehát e hiteles adatok szerint teljesen elpusztult, lakosai elmenekültek, a község szerkezülött.

A fent leírt karácsonyi látogatás eredményének tekinthetjük az 1711. december 29-ikén kelt „Szabadlevél“-et, amely Abony új-

ra alapításának legnevezetesebb történelmi dokumentuma. A „Szabadlevél” bekezdő részét itt közlöm:

„Én, Galantbai Balogh István megszánva a nehéz idők mi voltát nemkülönben a Háboruságnak alkalmatlansága miatt történt pusztulásukat romlásukat és megsegyenyedéseket is, azokra nézve, hogy annyira is inkább jobban és könnyebben gyarapodhassanak három egész esztendőre való szabadságot és engedelmet adok és engedek megnevezett pusztáimnak szállására.”

A „Szabadlevél”-nek megvolt a hatása. Az elbujdosottak visszatértek, a házak benépesültek és Abonyban 1712-ben már rendes községi élet, megyei hatóságokkal rendes, folytonos együttműködés, rendes jegyzőhívás, rendes bíró választás, porciózás, a községi jövedelem felett való intézkedés megkezdődik és Abony legnagyobbá fejlődik az egyidőben újra helyreállított községek közül.

E nevezetes történelmi évfordulót nem újságcikk keretében való ünneplés illeti meg. Mi csak megemlékezni óhajtottunk az eseményekről a történelmi tények felsorakoztatásával.

Az illetékes körökben már folynak a közzétételhez szükséges előkészítések. A „Szabadlevél” és Nagy jegyzők pedig a községi monografiája kiadásának útjait is serényen egyengetik.

Ünnepélyesen és örömmel üdvözöljük az újra alapított 200 esztendő városát, kívánva, hogy haladjon tovább a nagygyá fejlődés, kulturális és gazdasági jólét útjain.

Rosenzweig Mór.

Uj templomért.

Kegyeletes buzgalom ragadta meg intelligens ifjúságunk lelkét a midőn elhatározták, hogy a farsangot egy nagyobb szabású tea-estéllyel és ezzel kapcsolatban egy rendkívüli érdekes műkedvelői előadással nyitják meg — az ujjongó építendő református templom javára. Városunk közönsége, hagyományos felekezeti egyetértésünk jegyében valóban felekezeti különbség nélkül a legmeszebbmenő érdeklődést tanúsítja e kegyeletes mozgalom iránt és kíséri figyelemmel a nagy előkészületeket, melyek folytán nem csak egy élvezetes előadásban, de egy rangkülömbőség nélküli fesztelen, házas mulatságban, is lesz részünk, midőn a szerény mértékben megnyilatkozó áldozat készséggel a hitfelekezeti buzgóságnak is, szolgálunk.

A midőn ilyen hitéleti mozganatról van szó, lakosságunk őszinte finom, vallásos toleranciáját sértenők meg és készségét vonnánk kétségbe, ha külön ajánlanánk nemeslelkűek jó indulatába a kegyeletes ezél lelkes támogatását, jóakaratlukba fogadását, szíves éldeklődésüknek felkeltését, áldozatkészységüknek megnyilatkozását s különösen egy anyagiakban szegény kis egyház törekvésének előmozdítását, segítését.

És a midőn ezt Istenben és az emberszeretethen való hittel biztosan hisszük, a legszebb reményekkel nézünk vízkeroszt ünnepe a farsang első napja elé, amelynek estélyén fog ezen kegyeletes célú vigalom megtartatni.

A farsang a régi római Saturnalia ünnepekből származott, melyet a keresztény egyház nem tudott a néptudatból kiirtani s így kénytelen volt ezen régi pogánykorbeli ünnepet keresztény színezettel felruházni. Ruházzuk mi is föl az idei népiünnepeünk kezdetét a keresztényi szeretet legszebb érzéseivel. — a felekezeti és felebaráti szeretet ragyogó köntöszével, azzal, hogy melegen érző szívvel, jó akaratú lélekkel, arczal fordulunk egyik felekezetünk nemes törekvése felé, melynek célja: Isten dicsősége re h a j l e k o t e m e l n i.

A műkedvelők csapatában üdvözöljük a városi tisztikar, az összes pénzintézetek tisztviselőinek, a polgári iskolai és az elemi iskolai tanárok ifjúságát. Előfoglalják adni egyik legjelesebb írónk nagy sikert aratott: „A doktor ur” című bohozatát. Szereplők: Dr. Sárkányné — Tantossy Kálmán, Marosiné — Temesközy Bella, Lenke — Csupkay Irma, Szobaleány — Kassa Piroska, Dr. Sárkány — Dobozy Kálmán, Puzsér — Borsitzky Béla, Cseresnyés — Aigner Sándor, Bertalan — Matusok István, Földrajztanár — Tantossy Kálmán, Igazgató — Rimmer János, Csátó — P. Szücs Imre, I. rendőr — Várady Béla, II. rendőr — Szombathy János.

Ugy a szereplők, mint a rendezőség mindent eikövetnek az est sikere érdekében s úgy az máris biztosítva van.

Temes.

Közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Kérem a tekintetes szerkesztő urat, hogy néhány soraimnak becses lapjában helyet adni méltóztassék. Az abonyi című helyi lapban 1911 évi december hó 17-én megjelent vezércikket megoldástam. Értetem a választásnak nagy fontosságú dolgait. Már kö-

zel a küszöbön álunk a választási dologgal amint irta Egy öreg politikus, mintegy felhívást bocsájtott ki a választók figyelmébe hogy milyen egyéneket válasszunk Igen helyesnek és célszerűnek tartom ennek fejtegetését. Énis polgári kötelességemnek tartom ébreszteni minden érdeklődő polgárt, hogy most gondolkozzon igazán és lelkiismeretesen most van idő, még nem vagyunk túl a dolgon.

A választó polgárok hassanak oda hogy a jogukat szabadon lelkiismeretesen használják, irigység nélkül. A főbíró, ha hatóságos elég fontos az, az a község feje. Akár ur, akár földműves, csak a községnek minden dolgában éber, messzelátó, eréjes legyen és védje meg községüket minden elkerülhető károk és nehézségek-től. A főbíró, a másodbíró és árvagyám választásai igen fontosak, de a képviselők választása még fontosabb mert a képviselő-testület dönt a község összes ügyei fölött.

Válasszunk tehát első sorban képviselőkné olyan egyéneket, akik komolyan gondolkodni tudó férfiak s akik arra törekednek, hogy szemük előtt lebegjen mindenkor a község felvirágzása, akik oda iparkodnak, hogy a pótladó inkább lejjebb, mint fejjebb emelkedjék, amelyet bizony nagyon nehéz fizetni, különösen a kisgazdáknak és az iparosoknak. A fizetés ugyan mindig nehéz bárkiné is, azért most vessünk számot magunkkal, hogy egymást megértve, ne tántorogjunk jobbra balra, legyünk tapintatosak, a szerzet érdemeiket becsüljük meg és ragaszkodjunk ahhoz, amit már ebben az újságban olvastunk.

Végre eltekintve minden különböző felfogásoktól, ne menjünk túlzásokba, folyassuk le a választásokat felebaráti szeretettel és egymás megbecsülésével, Istennek parancsolatja szerint.

A tekintetes szerkesztő urnak alázatos szerzője

Egy földműves politikus.

A kecskeméti kerületi munkás biztositó pénz-tárgyjainak figyelmébe!

A kecskeméti kerületi munkás biztositó pénztár igazgatósági ülésének határozata értelmében a pénztár asonyi tagjai részére kiszolgáltató gyógyszerek készítésével megbízott. — Midőn ezt tisztelettel a tagok h. tudomására adom, magamat szíves jóindulatukban ajánlom.

Kiváló tisztelettel

Perényi Gyula
gyógyszerész.

MI UJSÁG?

— Előleptetések. —

A vallás és közokt. min. Homoky István polgári iskolánk közkezdveltségű igazgató tanárát a IX. ik, Bodor Mária Anna tanárnőt és Szenes Imre tanárt a X-ik fizetési osztályba léptette elő. Szívesen üdvözöljük őket a megérdemelt előleptetés alkalmából.

— Jótékonyág tőről. Pokorny Frigyesné urnó,

jó lelkének sugallatából. régi szokásához híven 4 koronát juttatott, hozzánk, az arra szorult felekezeti különbség nélküli négy szegény család segélyezésére, mit tegnap osztottunk szét. Az adományozó kegyes urnónek ez uton fejezzük ki a segélyezették hála-ját.

— Jubiláló főrabbi.

Kohn Mihály monori főrabbi ma egyhete ülte 25 éves jubileumát, mely alkalommal rendezett ünnepe-lyen, illetve az istentiszteleten az ünnepi beszédet ft. dr. Blumgrund Naftali rabbiné, a kiváló szónok tartotta.

— Községi. Képvise- lőtestületünk f. hó 19-én közgyű- lőst tartott, melyen Toth Kálmán járási th. főszolgabíró elnökölt, ki a gyűlést megnyitván, a jegyző- könyv hitelesítésére Temesközy Gerzson és Mucsi Alajos képvisel- eti tagokat felkérvén, néhai Szita István s. jegyző helyének betölté- sere hívta föl a közgyűlést. Az egyedül pályázott Garas Matyas helyettes s. jegyző egyhangulag megválasztott, ki is az esküt nyomban letette és megköszönte a képviselőtestület bizalmát s hi- vatalának pontos, szorgalmas és minden tehetségével laendő be- töltését ígerte. — Ezután Lipthay György főbíró vette át az elnök- lést és elrendelte a szavazást, a csendőrségi laktanya berendezé- sének költségeire felmerült 9775 koronának, a takarékpénztári le- endő kölcsön vételére, mely egy- hangulag elfogadtatott. — Papp Péter főjegyző bejelentette, hogy az igazoló választmányba a köz- gyűlés által bevalasztott Teszary László és Kocz Pál tagokon ki- vül járásunk főszolgabírja ft. Lé- vay Mihály és nt. Kiss Zsigmond képviselőket nevezte ki s a vá- lasztmány megalakult. Tudomásul vétetett s a közgyűlés véget ért.

— Vallásos este.

A múlt vasnapra hirdetett vallásos felolvasó este közbejött akadályok miatt karácsony első napjára ha- lasztatott. Ez alkalommal este 6 órakor a következő műsorral fog megtartatni a „Népkör” helyisé- gében: 1. Mi édes a te neved Jezus. Éneklí a lányok kara. 2. Az erény és a bűn fogalma az ókori pogány felfogásban és a Krisztus evangéliumában. Felol- vassa Kiss Zsigmond ref. lelkész. 3. Oh örök hatalmi mennyei szent Isten. Éneklí a vegyes kar. A leg- boldogabb. Várady Antaltól. Sza- valja Papp Jolán IV. o. polg. isk. tanuló. 5. Melyiket? Várady An- taltól. Szavalja Cseri Sándor IV. o. polg. isk. tanuló. 6. Fenn a csillagok felett. Éneklí a leánykar.

— Mulatság.

A magyar orsz. építőmunkás országos szől- vetsége nek abonyi csoportja 1911. december 31-én vasárnap az egy- let helyiségében (Kelemen László ur vendéglőjében az egylet könyv- tára javára zártkörü szilveszter estélyt rendez. Belépti díj: sze- mélyenként 1 kor., családjegy 3 személyre 2 korona 40 fillér. Kez- dete este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirla- pilag nyugtáztatnak.

— A városi képviselők választásához.

Tudva- levőleg minden hatodik évben kiesnek a képviselőtestület azok a- kik hat év óta választott tagjai a képviselő testületnek, ezert

a I. kerületben kiesnek: Kummer János és Krupinca Pál. Választandó két rendes és egy pótlag, II. kerületben: E. Nagy Mihály és Gulyás István, a III. kerületben: Veli Miksa és Palásty Pál, a IV. kerületben: Györe Mózes és Dobozy György, az V. kerületben: Varga S. Sándor és Szandi Pál.

Kút vizsgálat. A második ártézi kút vizének mennyiségét a héten vizsgálta meg a kuturfő bizottság, mely alkalommal, háromszori mérés után átlagos mennyiségül 48 liter vizet állapított meg perccenként. Ez ugyan nem felel meg a szerződésnek, mert legalább 50 liter van kikötve. Még lesz pár nap múlva mérés, mert nem egyforma mennyiségben ömlik a víz bizonyos időközönként.

Értekezlet. A községi választások megbeszélése céljából az Ipartestület elnöksége f. hó 21-én csütörtökön este értekezletre hívta össze a testület tagjait, kereskedőket és az egyletek elnökeit. Hosszu vita után a megjelentek elhatározták, hogy kérvénnyel járulnak Dr. Madarasz Adorján járási főszolgabíró elé és arra kérik, hogy a községi fejlődése érdekében N e m e t h B e l a nyugalmazott őrnagyot jelölje a főbírói székre. A kérvényt a zonnal el is készítették, a jelenlevők aláírták, s hír szerint 300 tagu küldöttséggel juttatják a járási főszolgabíróhoz.

Savanyu szőlő. A földm. miniszter tudatta a hatóságokkal, hogy új zöldség termelő telepeket hajlandó áltami segélyben részesíteni. Czegléd azonnal kapott az alkalmon s bizonyára hozzá is jut a segélyhez, noha e tekintetben már meglehetősen előre haladott kulturája van. Mi is tehetnénk valamit ilyen segélyért, mert viszont a miénkél elhanyagoltabb zöldség termelés nincsen az egész országban sem. De hát ez savanyú szőlő nekünk, mert roppant elvagyunk foglalva a -- választásokkal.

Búcsú. Abonyból való eltávozásom alkalmából sok jó barátomtól, ismerőseimtől és jóakaróimtól ez uton veszek szívélyes búcsút, kedves emlékeket mindenha megőrizve, kívánok nekik sok örömet és szerencsét.

Abony, 1911. dec. 22
VALENT JÓZSEF
gazdatiszt.

A főváros tanácsa az egyetemi tanács javaslata alapján Tóth János joghatáson alapítványi helyet adományozott. A volt kispap, aki abonyi fia a bpesti tudomány egyetem egyik legjelesebb hallgatója az elmúlt esztendőben a Bésán és Kelemen-féle tekintélyes ösztöndíjakat nyerte el. Örömmel regisztráljuk a szorgalmas és törekvő ifju sikereit.

Vonat elgázolás. Nagy László 24 éves, váltóór a 14 es számú szolnoki vonalon lévő örháznál elaludt s későn vette észre, hogy egy gép jön a vona-

lon, hirtelen felugrott s a vágányok tulsó felére megszokott örbhelyére akart a gép előtt átugrani, de már nem volt erre ideje, a vonat elkapta s a fejet szétromcsolta. Azonnal szörnyet halt.

Panaszos levél. Tökintetes Szerkesztőség! Tessék felhívni az illetékes urak figyelmét a járdák és különösen az átjárók hallatlan elhanyagoltságára. Az ember nem tudja, hogy a kocsitón jár-e vagy a drága pénzén elkészített járdán? Mi történik a 400 koronával, amely éppen erre a célra van felveto a költségvetésbe? Tisztelettel, Egy előfizető.

A piaci árucok figyelmeztetés. Mint halljuk, bizonyos közegek akadékoskodnak abban, hogy egyesek a piacon husnemű élelmi cikkeket árulnak. Figyelmeztetjük a lakosságot, hogy mindenféle baromfi húst, kopposztva, egészben, feldarabolva részletekben, sertéshúst, apróleket, zsiradékot szabadon árulhatnak, csupán a tisztaságra s arra kell ügyelniük, hogy azokat össze ne fogdossák s tiszta deszkákon vagy ruhában árussítsák.

A szerkesztésért ideiglenesen
ROSENZWEIG MÓR felelős.

**Ékszeresek, ezüst evő-
Deszközök részletre is
kaphatók**

**ROSENZWEIG J.
órák és ékszerész-nél.
Abonyban,
Közgazdasági bank épü-
letében.**

Szerkesztői üzenetek.

Egyleti tag Ön csodálkozik, hogy lapunk nem emlékezett meg arról az estélyről? A csodálkozás joga elsősorban minket illet meg valahányszor ilyen és hasonló panaszt hallunk olyanoktól, akik bár reflektálnak a kommunikációra mégsem tartják kötelességüknek, hogy legalább megkérjék az illető szerkesztőt, hogy írja meg ezt vagy am azt a dolgot. Különben is sehohsem adnak szívesen közre bementott híreket; az bizonyos és objectiv amiről az ember maga győződik meg. — A jövőben tessék ehhez tartani magát. Mi is elvárjuk a megillető tiszteletet

B. R. Felekezeti ügyekkel nem foglalkozunk, mert akkor sohse lenne vége az ilyen panaszoknak.

Dr. D. K. Czegléd. Jöjjetek át. Január 6-án lesz. Szíves üdv!

Többeknek. Rados Miklós, Rosenzweig Mór írói neve.

Matmi Károlynak. Cikkét terjedelme miatt nem adhatjuk ki, de szükségtelennek tartjuk a védekezést, mert önnök feltétlen igazságra s a fejlemények ezt igazolni is fogják. Egyébként az egész mozgalomban az ön szereplése önzetlenséget és nagy körültekintést árul el.

NYIL-TÉR*)

Figyelmeztetés.

Értesitem a kecskeméti ker. munkás biztosító pénztár tagjait, hogy részükre a gyógyszerek ki-zolgáltatásával a „Remény“ című régi gyógyszer-tár továbbra is meglett bizva.

Tisztelettel
Szentpétery Ödön
gyógyszerész gondnok.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

**Liszt-, kenyér- és takarmány-cikkék árjegyzéke.
Flégner Géza gőzmalma heti jelentése.**

Búza dara 38 fillér. — 0 as liszt 37 fill. — 1-es liszt 36 fill. — 2-es liszt 35 fill. — 3 as liszt 33 fill. — 4 es liszt 30 fill. — 5-ös liszt 27 fill. — 6 os liszt 25 fill. — 7-es liszt 21 fillér. — Rozs-liszt 26 fillér kilója.

8-as takarmány-liszt 21 -- korona. Búza- és rozs- búrom korpa 13'60 kor. Goromba korpa 14'20 korona. Árpa-dara 21'00 korona. Árpa liszt 21' -- korona Tengeri-dara 21'60 korona. 100 kilónként, zsák nélkül.

Egész fehér házi kenyér 30 fill. Közép fehér házi kenyér 28 fill. Kétszer-búza lisztből készült kenyér 24 fillér kilója.

A legkedvesebb karácsonyi és ujévi ajándék.

Eredeti angol és francia illatszerek, gyönyörűen díszített izléses kazettákban. — A legújabb s legdivatosabb illatkomposíciók és virág illatok. — Alkatimi vétel!

Kapható:
Perényi Gyula
gyógyszerész-nél

Szent István gyógyszer-tár.

Perényi Mór üveg és porcellán kereskedésébe eredeti Volfrám égők jótállás mellett 1 kor. 50 fillérért kaphatók.

Szőlő eladás.

A táborhegyen levő 1 hold szőlő a hozzá tartozó edényekkel együtt eladó. Értekezni lehet Nikli Bertalan tulajdonossal.



„Ha“ kellemes szórakozást akar a saját „Otthonában“ akkor vásároljon **Gramofont.**

Dusan felszerelt gramofonok és nagy dupla hanglemezek a legolcsóbb árak mellett és kedvező részletfizetéssel.



Ugyszintén kitűnő minőségű különféle **varrógépek** a legjobb gyártmányú teljesen zajtalan. 6 évi jótállás mellett, meg nem felelőt teljesen díjtalanul barmikor kicserélem, vagy visszaveszem.

Beszerezhetők:

HIRSCHSEIN Zs.-né

Első Abonyi Mezőgazdasági és Varrógép raktárában a Piacteren.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a Népkör utca és a Ceglédi út sarkán a postával szemben **fakereskedést** nyitottam.

Raktáron tartok minden nemű asztalos és ácsmunkához szükséges faanyagokat, szőlőkarókat különféle hosszúság és minőségben. Első rendű zsindelet, többféle minőségű kátránypapírokat, első rendű bukkhasáb és aprított tűzifát, valamint első rendű Porosz és sajtótarjáni szenet a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség szives pártfogását kérom.

Teljes tisztelettel
Bán Sándor.

Kiadó lakás.

I. ker., Rózsa-utcában három szobas lakás kiadó, a hozzá tartozó mellékhelyiségekkel együtt. Tudakozódni lehet **Melegh Mihálynál.**

Féreg bánat!
1911.

Éneklí az abonyi gyermek csoport.

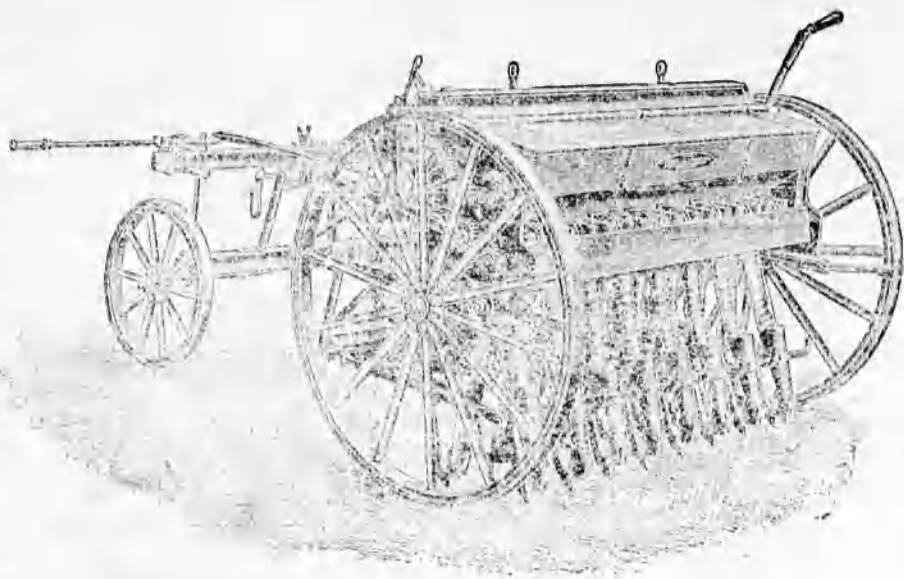
Féreg bán!
1912.

Ha a babámat ölelem, bánatomat felejtem, mert az **Müller Mór** játékesarnokából való, ahol különféle karácsonyfa díszek és játékszereken kívül nagyválasztékban beszerezhető: **Emlék albumok, emlékkönyvek, díszes kötésű imakönyvek, képeskönyvek, képes levelezőlapok, ifjusági iratok** és minden alkalmi cikke is a legolcsóbb árban.

Hirschbein Zs.-né

Első abonyi mezőgazdasági és varrógép raktár

a piactéren, a városházával szemben.



Mindenféle magnak, kerék kicserélés nélkül, kevés vonóerő könnyen kormányozható.



Különféle varrógép legelső gyártmány, zajtalan üzemű, 6 évi jótállás a legkedvezőbb árú díjazás mellett.

Raktáron tart és a legelőnyösebb részletfizetési feltételek mellett árusít mindenféle mezőgazdasági és varrógépeket, kerék-

párokat és permetezőket.

Gépalkatrészek! Elsőrendű gyártmányok! Jótállás!

Meg nem felelőt kicserél!

Legolesőbb árak!

Tekintse meg! Érdeklődjön!



Előnyön

kap a hangverseny lemez előnyös áron, ha 10 db. lemezt vásárol 20 forintért. díjazás

Wagner „Hangszer Képző”-nal Budapest, József körút 15. sz.

Olvassa meg a lemezjegyzéket. Javító műhely. Előnyös árak.

Flegner Géza

gépműhely és rézöntőde
ABONY. Telefon 19.

Öntőde: fém, sárgaréz, alumínium, nickelbronz, kovacsolható bronz stb. öntvények készülnek modellek, eredeti darabok vagy rajzok után.

Szerelések: gáz, gőz és vízvezeték. Szívó és nyomó kúttak kert locsolásra és tűzoltásra. Fürdő berendezések és acetelin világító telepek tervezése és építése. Tűz és betörés mentes vasajtók asbest lemez betéttel stb. stb.

Javítások: mindennemű mezőgazdasági gépek, gőzeke, cséplőgép, vető és aratógép, gáz, benzín, nyersolaj stb. motorok, mindenféle mérlegek és egyéb gépek szakszerű javítása.
Automobil javítás.

!! BUTOR !!

Hálók, ebédlők, konyhák, zongorák, szék, teljes szálloda, fürdő, puha és kastély berendezések meg is soha sem feltétlenül előnyös fizetési feltételek mellett szállíthatnak bárhova. Költségvetés díjtalan. Nagyalbum 1 korona.

Modern lakberendezési vállalat

Budapest, Gerlóczy-utca 7/v. Központi városháza mellett.

Szőlőtelepítők

beesés figyelmüket felhívom saját érdeklődésben, hogy **terjedelmes telepen** a legjobb ermelleki bor és esemege, legkiválóbb fajta szőlőültvények, amerikai és európai sima és gyökeres, a világhírű gyökeres és sima **Delaware** vesszők a legolesőbb árban, a legdusább választékban szavatosság mellett, fajtisztán bocsátatnak eladásra, őszre és tavaszra való szükségletüket még most előjegyeztetni szíveskedjenek, mindezekről képesárjegyzéket, amely sok hasznos tudnivalót tartalmaz, ingyen és bérmentve küldöm meg. Címem:

Kágyi Szabó István

ermelléki szőlőbirtokos és oltványteleptulajdonos BIHARDIÓSZEG.

Kizárólag nő cipők különlegességi raktára.

Marschall, Budapest,

Bécsi-utca 2. — Fővárosi színházak szállítója. Árjegyzék ingyen.

RÁCKEVI EÖTVÖS LAJOS

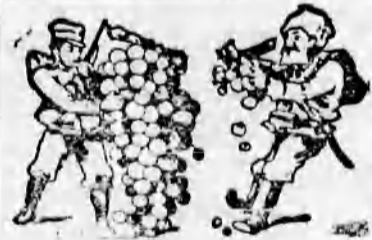
kertészete

TARZAL (Zemplén m.)

Elvállalja gyümölcskertek, házikertek, diszkertek tervezését és beültetését, az első évben meg nem erdült fákát ingyen pótolja. A legolesőbb árak mellett szállít mindenféle gyümölcs- és diszfákat, disznóvénnyeket, szőlővesszőt, kert magvakat, kertészkeszközöket. — Ha valamire szükség van, saját érdeklődésben feltétlenül kérjen árajánlatot fenti cégtől.

Kitűnő minőségű hegyi

borokat megvetelő újul úgy magánfogyasztóknak, mint kereskedőknek KESZINYEN és nagyban GYEBNÁR ANTAL, okl. szőlész, NAGYLÓCZ (Nógrád megye). Érdeklődőknek díjmentes felvilágosítás. Ugyan- csak nagymennyiségű 1 éves gyökeres huzai és amerikai SZŐLŐVÉSSZŐ is kerül eladásra.



Szőlőültvényeket

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságáért jótallva legdusább választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

külföldi első szőlőültvény telep

Tulajdonos:

CASPARI FRIGYES.

Megyes 55 sz. (Nagyküküllő m.)

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, ennél fogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtehető előtt az ismerős személyiségtől úgy szó mint irásbeli bizonyosságot szerehet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

Tokaji szamorodni!

1906. évi 5 liter 10 kor.

Tokaji asszúbor

édes 5 félliteres üveg 12 korona.

Bérmentve Guttner Lajosnál Tokajban.

Karácsonyi melléklet.

A tanítókról.

Ha visszapillantunk egy-két évtizedre, örvendetesen kell konstatálnunk, hogy a Bach korszak alatt teljesen elnémetesített iskolák fokozatosan átmagyarosodtak, sőt a nemzetiséglakta vidéken mindenütt lassan, de biztos lépésben indult meg az a folyamat, a melynek köszönhetjük, hogy a statisztika a magyarság előrenyomulásáról ad jelentést.

Ebben az elnyomulási hadjáratban önzetlen, bátor és kitartó katonák a nemzet művelődésének harcosai azok, a kikre tisztelettel és megbecsüléssel kell gondolnunk. A tanító az az ember, a ki igazán önzetlenül hitvány bér ellenében a kis gyermekekbe oltja a hazaszeretetet és az erkölcs iránt táplált érzeket. Hány szülő egyesegyedül ennek a nagy önzetlenségnek köszönheti, hogy gyermeke a társadalom hasznos tagjává serdült.

És nézzünk körül a hazai tanítóságon. Bátran és elfogulatlanul állíthatjuk róluk, hogy megannyian becsületes és lelkes polgárai a hazának, akik a legifjabb nemzedéket olyan irányban nevelik, hogy majd valamikor, ha az életbe léptek, legyen meg az a biztos tudatuk, hogy hazafiság nélkül, anélkül az eszme nélkül, hogy egynek kötelessége küzdeni egy egész nemzetért és megfordítva, — hogy ilyen eszmények nélkül tartalomtalan az élet. Ha testekben erős, izmos, kézügyes nemzedék nevelését tűzte ki az állam cél gyanánt, ezt is csupán egy ilyen derek tanítói karral érheti el, mint a miénk, amelyet olyan lelkesedés tölt el, hogy szük anyagi viszonyai közepett is megtudja őrizni ezt a lelkesedést, amelyet, ha elveszítene, akkor mi veszítenénk el azt a nemzeti kincset, melyre méltán büszkék lehetünk.

A lelkesedésnek megvan azonban a maga határa. Megvan a határ, amelyen innen kezdődik és a határ, amelyen túl már megszűnt. Az eszme elvont valami, de olyan abstractum, amely nem nélkülözheti a hozzávaló konkrétumot. A lelkesedés csak akkor kezdődik, ha van élet és van gondnoki feladat. Csak akkor tud a tanító minden tehetsége és ereje láthatóvá válni, ha van neki olyan életfeltétele, amely lehetővé teszi számára az életet. Ha olyan gazdasági helyzetben van, hogy nincs semmi szükség rá,

hogy más oldalról is keressen kenyeret magának. De a mikor az nincs meg, akkor elért ahhoz a határhoz, amelyen túl a lelkesedés megszűnt. Mert a kenyér az életért való küzdelem előbbre való minden más öszlőnél.

A drágaság ilyen ilyesztő mérvű korszakában igazán csodáljuk, hogy csekély javadalmazása mellett a magyar tanítóságnak le nem hűlt az a lángoló hivatás-szeretete a melyet mindenkor megbámultunk. Hogy most is olyan telkiismeretesen tanítja az ifjúságot hitre, hazaszeretetre és bölcsösségre most, a mikor a szükös fizetés egész más gondolatokba tereli át.

Végzetes bűn volna tehát az illeletes körök részéről, ha ebben a nagy drágaságban a tanítóságot a súlyos gondóktól nem mentesítenék mert bár a magyar tanítóság még nyomoruságos helyzete mellett is megfelel legjobb tudása szerint kötelességeinek, de gondoljuk meg, ők is csak emberek és a rájuk zúduló óriási terhek, gondok alatt előbb utóbb meginog lelkük egyensúlya, összeroppannak és végeredményében az egész nemzet sínyli ezt meg.

És a fentiek után szinte hihetetlennek látszik, hogy egy helyi iskolaszék tanítóinak véletlenül jutott mellékkeresetéből 30 %-ot „költségek fedezése” címen levon. Azt hisszük, hogy a határozaton még lehet változtatni.

r.

Körkérdés.

A napilapok mintájára mi is olvasóinkhoz fordulunk a következő állandóan napirenden levő kérdések megoldása végett:

a) Hogyan lehetne Abony társadalmi viszásságait megszüntetni?

b) Hogyan lehetne a vezetésre hivatott tényezőket a társadalmi élet felfrissítése céljából egyesíteni?

A feleleteket a beérkezés sorrendjében, már legközelebbi számunkban közreadjuk. (Névtelen leveleknek is helyet adunk.)

Pályázat.

Szerkesztőségünk a mai napon március 15-iki lejárattal pályázatot hirdet olvasói között.

Pályatétel:

Kidolgozandó:

olyan kellemes, olcsó, közelfekvő nyári szórakozóhely terve nagy vonásokban, amely a lakosság és idegenek igényeit is kielégíti.

Jutalom: Két üveg Törley Talisman sec.

A beérkezett pályázatot (teljes név-, vagy jelíggel ellátva) a beérkezés sorrendjében közöljük és a lejáratot követő lapszámunkhoz mellékelte szavazólapon legtöbb szavazatot nyert pályázónak a jutalmat kiutaljuk.

Elhamvadt karácsonyfa.

A kis göndörhaju ficska, lábujjhegyre ágaskodva iparkodott bokandikálni a fényes kulcslyukon a mama szobájába. Alig volt még hét esztendő, de azért jól emlékezett rá, hogy tavaly is, ebben a szobában hagyta a kis Jézuska a hetek óta emlegetett, csillogó drága karácsonyfát. Ugy szerette volna színről-színre látni a joságos Jézuska arany sugaras arcát, szelid mosolygását, mint a hogy a templomban látta egy képen! Azaz mégsem úgy, hanem élve, beszélve. Miért is jön mindig olyan nagy titokban. A múlt esztendőben azt mondta neki a papa, hogy csak nagyon jó gyerekek láthatják. De hát ő jó volt; jól tanult, szorgalmasan járt az iskolába, szót fogadott a papának mamának, a tanító urnak a cseléddel sem gorombáskodott sőt tegnap mikor véletlenül a bodri farkára hágott, még attól is bocsánatot kért.

Igaz! egyszer nagyon megmérgezte Gyula bácsit, kis híjja, hogy meg nem rugta, de hát minnek bántotta az anyuskát! Ezért nem haragudhatik reá a kis Jézuska hiszen ő csak a mamát védelmezte az ellen a rossz ember ellen... úgy sirt akkor... az anyuska.

Okvetlenül meg fogja látni. Talán már bent is van a szobában, azért tódul ki innen a nagy fényesség. Most bizonyosan a mamával beszélget, megkérdezi tőle, hogy jó volt-e mindég? De még som. Nem lehet még odabenn, mert akkor Gyula bácsi is meglátná, pedig az nem láthatja, mert az rossz ember. Csak monne már innen. Még talán el sem talál jönni — ő miatta.

Hanem azért csak ágaskodott kapaszkodott hogy betekintessen a fényes kulcslyukon. Anyyira elvult foglalva a leskelődéssel, hogy észre sem vette hivatalból hazasielő atyját, ki ma egy kissé korábban rázta le magáról az irodai rabszolgaság bilincseit, hogy jókor otthon lehessen szeretett családi körében, szép fiatal felesége és egyetlen fiacskája mellett.

Hogy sietett az egész uton hogy örült előre az öröme, a boldogságnak melyet a születendő megváltó áraszt a kis fészekre, melyet oly hosszú veritékos munkával teremtett! Lehajolt a gyermekhez aki szinte ajdten rezzent föl érintésére.

— Mit csinálsz itt, te kis spión? — kérdezte mosolygva.

— Ne haragudjál édes apuska! Nem voltam rossz mentegődözött a ficska.

— Nem is szabad rossznak lenni mert akkor nem hoz ám sommit a kis Jézuska! Nem szabad itt bekukucskálni.

A gyermek félve ellenmondás nélkül sompolygott át a másik szobába; nem szerette volna magára vonni Jézuska haragját, mert látni akarta mindonáron.

Véletlenül-e, emberi kíváncsiságból-e vagy talán csak azért, hogy meggyőződjék vajjon nem látta-e meg kis fia idő előtt a karácsonyfát, ő maga sem tudta miért szinte gépiesen, ösztönyszerűleg hajolt le, hogy ő is bepillantson a kulcslyukon.

Iszonyatos dolognak kellett lennie amit ott bent látott. Szép férfias arcáról egyszerre tűnt el a pir, a mosolygás. Fehér lett, mint a kint szállingó hópehelyek s úgy eltorzult minden vonása mintha kintpadra feszítették volna. Magas oros termelo összezsugorodott mint a guzba kötött emberé. Nem is egyenesedett fel többé. Tompa zuhanással vágódott az ajtó elé s a küszöb vaspántjába ütődött halantékából szivárgó piros, meleg vér még borzasztóbbá tette éles ellentétjével kísérteties ábrázatát.

Mikor az asszony és unokaöccse, Tardi Gyula a zuhanás zájára kirohantak, rémületükben még az ajtót is elfelejtették betenni. Ki törődött e rettenetes pillanatban azzal, hogy a gyermek előbb találja meglátni a felcícomázott karácsonyfát, mint kellené. Örült jelenet következett. Az asszony rávetette magát véres, alélt férjére, sikoltott, jajveszékelt, kezeit fördelte, a cseléd kétségbeesetten futkosott ide-oda, a gyermek szivszakgató sírással kapaszkodott az édes anyjába, még a kis Jézuskáról is megfeledkezett, csak Tardi Gyula nem vesztette el a fejét. Majdnem emberfölötti erővel emelte föl a földről. Minden izma ropogott, míg az ágyba tudta fektetni, ott aztán letépte róla ruháit, locsolta, dörzsölte s mellére szoritott füllel figyelt a szíve verésére. Még dobogott, él!

A szomszéd szoba nyitva hagyott ajtaján hirtelen fényes vörös tűzsugár csapott ki. A gyermek félelmes örömjongással kiáltott fel: — Itt a Jézuska.

Az anya is érezte, hogy itt jár közöttük. Bizonyosan ő mondta, hogy él! Csak az unokaöccse nem hitt benne. Egy ugrással ott tört meg, a honnan a tűzsugár lövelt elő. Épen jókor jött, még könnyen el tudta oltani az apró színes gyertyáskáktól fölyujtott tűzben lobogó karácsonyfát. Nem a kis Jézuska jár ma ebben a házban, hanem a rossz szellem.

Mire Tözegh Andor felnyitotta bágyadt szemét, már megint ott állott mellette. Ahogy ránézett más embernek megfagyott volna attól a vére. De ez a rémes, vadállati dühvel teli tekintet nem sokáig tartott, mintha valami észbe jutott volna, elsimultak arcáról a ráncok, szemében kigyúlt meleg tűz és csöndesen, majdnem úgy, ahogy a megelégedett, boldog emberek szoktak, mosolyogni kezdett. Jól emlékezett már arra, ami vele történt, hanem azért mégis — mintha mit sem tudna — megkérdezte szeliden feleségétől: — miért sírtok?

— Nem sírunk, igazán nem sírunk. Nem is sírtunk.

— Igen már emlékszem . . . sokat dolgoztam, nagyon siettem — és a sok lépcső . . . Elszedültem, leestem . . . most már semmi bajom.

— Terítetek, fölkelek én is, együtt üljük meg a szent estét. Béluskának miújdárt hoz a kis Jézuska szép aranyos karácsonyfát. — Eléggett az imént a nagy-zürzavarban — sugta Gyula a fülebe. — Eléggett, azis eléggett! dörögte magában. Adjatok ide a ruhamat, tette aztán hozzá bágyadt, de határozott hangon.

A felesége olyan szépen, o-

lyan esdve könyörgött, hogy maradjon csak az ágyban. Majd inkább odatolják az asztalt, azért együtt ülnek meg a szent estét. Hiába volt minden kérés, hajthatatlan maradt. Erős ember volt, hamar visszanyerte régi egyenességet, csak a keze reszketett még kissé, csak az arca volt még ijosztően fehér. A bundáját is magára vette. Az asszony utját állta, rimankodott, hogy ne menjen ki ilyen hideg időben, beteg, csak annyit sugott: Karácsonyfát kell vennem agyerekeknek. Mielőtt elment, ölbe kapta kis fiát, egyetlen kincsét, üdvét boldogságát. — Szeretted-e Gyula bacsit? — kérdezte tőle.

A gyermek azt hívén, hogy ma mindenkit szeretnie kell, hogy meg ne haragudjak rá valahogy a kis Jézuska, habozás nélkül felelt: — Igen papa.

Szívere szoritotta, megcsókolta és elment . . . Fagyos, sivitó szél kavarta fel az utcák havát. A csenevész fak zuzmaras viragai bele-bele csapódtak az arcába, hanem ő nem fázott. Olyan melege volt, hogy a bundáját is ki kellett gombolnia. Izzó kráter égett a belsejében . . . Banni kezdte, hogy nem ütötte le azt a gyalázatos rablót, aki mindenéből kifosztván, meggyilkolta a lelkét. Gyáva volt. Bele kellett volna fojtania őt és álnok feleségét is abba az atkozott esőbe, melyet a gonosz kuleslyuk vigyorogva árult el neki. Nem, nem gyávaság volt az! Érti, hogy nem gyávaság. A természet erősebb volt, mint az ő indulata. Letiporta, összetörte, mielőtt gyilkosa lehetett volna. Talán jobb is így! Az a pusztító krátertűz ott a szívében, mintha már lohadna. Be kell gombolnia megint a kabátot, fázik. Végre is kinek van joga másnak a boldogságához? Lehet, hogy nem is az az ifju, hanem voltaképen ő a rabló. Lehet, hogy egykor éppen ő állt annak az utjába. Ki tudja: mióta szeretik egymást? Lelkélenség volna két embert örök boldogtalanságra kárthatni. Menyhit szenvedhetett az a szegény asszony, míg ő rabul tartotta? Sohasem szerette volna igazán, ha gátja akarna lenni boldogságának. Legyenek hát boldogok, szeressék egymást háborítatlanul, — ő félre áll az utból. De a gyermeke? az ártatlan kis gyermek? Az mégis csak az övé, ahhoz joga van! De az asszonyé is, neki is joga van hozzá. És a gyermek nem maga mondta-e ártatlan lelke őszinteségével, hogy szereti az embert? Ő is szeretni fogja: mert ha szereti az anyját, szeretni fogja, szeretnie kell magzatát is. Didergett, hanem azért oly nyugodtan gondolkozott mint a kalmár, ki az évi zárlatot

csinálja, nem egy évről, egész élettéről. Még jobban felhuzta a bundája gallérját és egyenesen a folyó felé tartott. A viz csillámlott, amint fodrokat szántott rajta a szél s nyöszörgő recsegéssel torlódtak egymás hátára az uszó vékony, hóval rakott jégtáblák. Az egyikken zöldelő gallyat pillantott meg. A hidról ejtette le valaki. Erről hirtelen észbe jutott a karácsonyfa. Majd megelégedkezett róla. Szegény kis fiacskája, hát csak neki ne legyen meg az a boldogsága, ami ma este a legszegényebb napszámos kunyhóját is betölti áldott melegével. Visszafordult. Még ezzel a kötelezettséggel adósa az életnek aztán ki van egyenlítve minden tartozása. A vízparton belépett a legelső cukrászoltba, mely utjába akadt. Megvette az egyik készen álló karácsonyfát s névjegyére írott pár sorral haza küldte a szolgáló személylyel. A boltban azt hitték, hogy gratuláció kíséretében küldi valahová meglepetésül, újdékba. Pedig végrendelete volt azon a kicsiny papíron: „Szorossétek egymást és a gyermekeimet úgy, a mint, én szeretem.”

Aztán újra visszafelé sietett. Úgy hívták, csalták a csillagzó habok, a nyöszörgő jégtáblák. Milyen jó lehet azok közt, azok alatt. Utközben ismerősökkel találkozott, sokáig beszélgettek, még boldog ünnepeket is kívántak neki. A lépcsőhöz ért olvasta: egy kettő . . . tíz . . . az utolsó.

Épen ró akart már lépni, a gyöngye jégro de előbb még egyszer visszafordult a fényben uszó város felé, abba az irányba, hol őt most várják vagy talán már nem is várják.

De mi ez? Két sötét alak rohan feléje lélekszakadva, kimerülve a futástól. Az egyik a nő, nem is bírja tovább leroskad az első lépcsőn, onnan kiáltja kétségbeesett hangon:

— Andor! Andor!

Megismeri őket. Ők azok: a felesége és az unokaöccse, titkos, boldog ideálja, Tardi Gyula. Egy pillanat és belsejében ismét fellobban a kráter. Nem ő az többé aki hideg nyugalommal jött ide a halálba, nem ő az. Fenevadat, vadállatot érez lelkében aki szét akarja, szét fogja marcangolni ellenségét.

Tajtékozó szájjal ugrik előbe óriások erejével ragadja meg torkát nem jöhet ki rajta egyetlen hang sem és az még csak nem is védekezik. Hagyja magát rángatni, fojtogatni marcangolni. Erre nem volt elkészülve. Tigris akart tigris ellen, nem őzet. Agyon ütheti az alávaló gazembert de egy gyáva vérvél nem mocskolhatja be a kezét.

— Pusztulj utamból gyáva rabló! — ordít rá s hatalmas karjával felre lökve, indul beljebb a jégön.

— Megállj. — ugrik utána Tardi, megragadva karját. — Megállj.

— Félre nyomorult, vagy téged is magammal vislek.

— Várj! Halgass meg. Feleséged ártatlan. Én vagyok bűnös. Szerettem és üldöztem szerelmemmel. Csak családi békétek tartotta vissza, hogy ki ne dobasson. Hala Isten a névjegyedet a cukrász borítékjába tetted, ennek címfeliratából tudtam meg, hogy merre keresselek. Csak hogy megtaláltalak! Siess föl szegény feleségedhez, mond neki, hogy jóvá tettem mindent. Isten veled!

Tözegh Andor utána ugrott, de már késő . . . A jégpáncél recsegve ropogva hasadt szét és Tardi Gyula nem bukkant fel többé a hullámsírból. Andor még bámult egy darabig a csapkodó vízre, aztán felszaladt a lépcsőkön, felémelte a feleséget és szeliden megcsókolta a kezét. Kivolt ebben fejezve minden, bocsánat kérés és bocsánat.

Szomorú karácsony est volt. Szomorú, de azért Béluska mégis igazat mondott: ott járt köztük ha a többiek nem is látták a jószágos mosolyu, aranyos arcú kis Jézuska.

Alpári Lajos.

A régi nóta.

Nem tudtak megférti egymással. Talán nagyon elűtő természetűek voltak vagy nagyon is egytermészetűek. Gyermekesen érzékenyek voltak. Szentül hittek: a mi fáj a mi bánatot okoz a mi keserűséget szerez nekik, mindaz igaz, őszinte érzés. Igazságokban mindenkor áthatatosan hittek. A mi szó ajkukon kelt az az színgazság volt. A zsörtölődések cselepaték így napirenden voltak s ezekben nyilatkozott meg végteleül nagy, csodásan csodás igazságuk, amit kimertek mondani a fejbövevényes mellőzésével.

Az ellentétek mindjobban kiélesedtek közöttük. Egymásban ellenségeik ellenségét vélték megtalálni. Egymás mellett nem tudták föllelni azt, a mi szép, a mi bájos, a mi boldogító. Az életet, illetve életüket a legsötétebb szemüvegén át nézték, tehát csak feketének és gyászosnak láthatták. Egy rüt napon — bár törvényesen egymásé voltak — szétváltak. Az asszony ment balra, a férfi ment jobbra.

Talán jobb így — gondolták. Pedig rosszabb volt így — érezték. Még együtt voltak egymást korholták, szapulták, mindenkor csálhatatlan igazságuk mellett kardoskodtak; most hogy egyedül voltak, maguk ellen fordultak. Ama hibákat, miket a másokban vélték látni, bennük találták fel. Most könnyük is volt, sóhajtottak, vergődtek, sírtak. Ártatlan éjszakák gyötörték őket.

Ujból összekerültek. Néhány hétig rendben ment minden. Aztán jött a régi nóta: civódás, perpatvar . . . Emberek voltak.